

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 790. Sepultura quid sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

CAPUT I.

De loco Sepulturis destinato, eoque concedendo aut denegando, deque jure interveniendi funeribus & participandâ portione Canonica debitâ ratione funeris.

Quaest. 790. Sepultura quid sit?

R Esp. Sepultura juxta *Can. Aurum. caus. 12. q. 2. & c. 3. h. t.* accepta pro loco in quo cadavera sepeliuntur (dum aliis etiam sumitur pro jure sepeliendi corpora mortuorum. Arg. *Clem. 2. b. t.* uti & pro actu, officio, ritu impenso corporibus humanis juxta *c. 105. caus. 1. q. 1.*) describi potest cum *Gl. in C. 14. caus. 13. q. 4. v. Siterram & Abb. in rub. h. t. num. 1.* quod sit locus religiosus ex eo, quod sit autoritate publicâ & benedictione Episcopi ad sepulturam fidelium deputatus. Tametsi enim olim & hodieum adhuc juxta jus civile. *L. 2. c. de religiof. & sumpt. funer. §. nullius. & §. religiosum. Inst. de rer. divis.* ex eo præcisè evaderet locus religiosus, ita ut piâ reverentiâ dignus extra commercium esset adeoque vendi nequiret, quod eo corpus hominis mortui (vel etiam ossa illius aut solum caput tanquam pars principalis hominis, non verò alia illius partes, ut *Lauterb. in ff. cit. tit. §. 6. cit. l. 44. tit. eod.*) illatum & humatum fuerit (intellige eo fine ut ibi perpetuò sepultum permaneat, ita ut, si cadaver ibi solum deponatur, & ad certum tempus humetur, transferendum postmodum aliò, locus per hoc Religiosus non fiat. *L. 40. ff. l. 10. c. h. t. Lauterb. l. cit. §. 8. Pirh. h. t. num. 2.*) ab eo qui in eo fundo ibi sepeliendi jus plenum & liberum & in solidum habet. Quale quia non habet Dominus proprietarius, si alius in eo usufructum habet, ei non licet ibi sepelire mortuum, ita ut per hoc locus ille efficiatur religiosus. *Lauterb. §. 4. citat. l. 2. §. 7. ff. h. t.* eò quod per sepulturam illam conditio usufructuarii redderetur deterior. Dum hoc ipso, quod fiat religiosus, eximitur ab usufructu, uti nec in eo constitui potest amplius servitus alia. v. g. itineris, ut *Idem. juxta cit. L. 2. §. 8.* quamvis & talis locus (intellige non quidem totus fundus sed spatium illius, quod corpus occupat ut *Lauterb. cit. §. 6. in fine.* accipiendo tamen hoc ipso cum aliqua latitudine) evaderet religiosus, si ibid. sepeliretur mortuus ab alio, qui Dominus illius fundi non est, sciente & non contradicente Domino. Verùm licet hæc ita sint de Jure Civili Romano, adeoque antiquitus hac ratione autoritate etiam privatâ locus reddi poterat religiosus, de quo vide fuscè agentem *Muller. ad ff. de religiof. & sumpt. funerum th. 69. & seq.* id tamen Jure Canonico non procedit, utpote secundum quod non ideo talis locus habet rationem sepulchri seu sepulturæ nec loci religiosi. ut cum *Gl. cit. in can. 14. Abb. in c. penult. h. t. num. 4. Molin.*

Tom. 2. de 7. & 7. d. 214. num. 3. Pirh. l. c. Lauterb. l. c. §. 9. qui tamen addit, hoc jus Episcopale in terris Augustanæ Confessionis translatum esse in Principes per pacificationem Ecclesiasticam, ita ut hodie in eorum territoriis cæmeteria & dormitoria istiusmodi ab omni illuvie munda muris seu sepimento inclusa per Magistratum Ecclesiasticum seu Consistoria constituantur. De quo tamen posteriore, num ea loca ab istiusmodi Consistoriis non Catholicis constituta mereantur nomen religiosorum in sensu Juris Canonici, rectius statues exsequentibus: ubi qui nomine fidelium veniant.

Quaest. 791. Quænam igitur loca hodieum sepulturæ deputata sint & deputari possunt.

R Tametsi olim jure Romano iustissima de causa prohibitum corpora adeoque statui istiusmodi loca ad sepeliendum intra Civitates, etiam sub pena 40 aureorum. *L. 12. c. h. t. L. 3. §. 5. ff. de sepulch. viola.* idque, ut ibi dicitur, ne communitates factore inficerentur, quin etsi hodieum extra urbes locis ab Ecclesiis remotis pro urbibus magnis ac præcipuè pro sepeliendis peste defunctis cæmeteria constituti soleant, regulariter tamen usus & laudabilis consuetudo obtinuit, ut non nisi prope Ecclesias in ejusdem atrio, porticu, aliòve terra spatio constituta habeantur juxta *Can. 15. caus. 13. q. 2.* ex ea etiam ratione, ut Sacrificiorum in Ecclesiis oblatorum participes fierent ac ingredientium Ecclesias caritas ad fundendas pro requiescentibus ibidem defunctis excitaretur, quin & ipsi adeuntes Ecclesias commonefierent mortalitatis & futuri exitus sui juxta *can. 17. caus. 13. q. 2.* & *D. Chrysof. Homil. de fide & leg. natur.*

In ipsis verò Ecclesiis, præsertim prope altare, etsi per *cit. can. 15. & can. 18. ead. caus. & q.* prohibitum sepeliri quæpiam, exceptis Episcopis, Abbatibus, dignis Presbyteris & fidelibus Laicis (per quos posteriores intelliguntur Laici sanctitatis famâ & miraculis clari, ut *Gl. in cit. can. 18. v. fideles*) hodieum tamen consuetudine, quin & jure nimirum. *c. 5. & 6. h. t.* introductum, ut ibidem etiam sepeliantur quicumque Catholici, tam Laici, quam Clerici, quamvis abusus illum hodie in locis aliquibus vigentem, ut soli divites & honoratiores sepeliantur in Ecclesiis, cæmeteriis, extra illas, pauperum sepulturæ relictis, inter alios graviter reprehendat, & eliminandam demonstret *Van Elpen. p. 2. tit. de sepult. c. 2. num. 34.* citatis in hunc finem

fufis